KLÁRA ŠVACHULOVÁ

KLÁRA ŠVACHULOVÁ

Narodila jsem se v Brně a od dětství se zajímám o umění. Když mi bylo pět let, začala jsem chodit do výtvarného kroužku a keramiky a moc ráda jsem malovala. Vyrůstala jsem na sídlišti v panelovém domě, kde jsem byla obklopená reklamními a hudebními plakáty a spoustou vinylových desek, se kterými jsem si hrála, poslouchala je a inspirovala se jejich náměty, přebaly a barevností. Dále jsem studovala gymnázium s uměleckou profilací a poté přestoupila na střední školu umění a designu v Brně, na Husové ulici. Na střední škole jsem studovala obor propagační výstavnictví – výtvarnictví pod vedením akad. soch. Jiřího Sobotky. Na střední škole jsem se věnovala především klasickým médiím, a to na prvním místě malbě a dále také soše a prostorovým instalacím. Na střední škole jsem už věděla, že výtvarnému umění se chci věnovat i nadále. Po ukončení střední školy jsem proto pokračovala ve studiu na fakultě výtvarných umění VUT v Brně. V ateliéru malířství 3 pod vedením doc. MgA. Petra Kvíčaly a doc. MgA. Milana Housera. Zde jsem se už výhradně věnovala malbě a postupem času zdokonalovala své techniky.
Ve svých malbách řeším různé chemické postupy a technologie barev. Strukturálně vrstvím, vymývám a kombinuji materiály. Pracuji s pestrou škálou barev odkazující k osmdesátým létům popkulturní společnosti. Hlavním aspektem v obraze je pro mě vyjádřit rytmus a světlo novoromatických hudebních skupin. V ateliéru malířství 3 jsem úspěšně absolvovala bakalářské studium a poté pokračovala v magisterském studiu v ateliéru intermediální a digitální tvorby.
V magisterském studiu jsem si osvojila nové postupy a práci, kde jsem se snažila propojit více médií, pod vedením MgA. Pavla Sterce, PhD. Ve své závěrečné práci magisterského studia jsem svůj výtvarný zájem rozšířila o práci s celkovým prostorem, objektem, obrazem, kulisami a performancí. Touto prací jsem úspěšně absolvovala vysokou školu a výtvarnému umění bych se ráda i nadále věnovala.

Černá díra | Black hole

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 140 × 120 cm

Disco anděl | **Disco Angel**
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 100 × 100 cm

Rytmus | **Rythm**
kombinovaná technika na sololitu | conbination technique on sololite | 80 × 120 cm

Svítání | **Dawn**
olej na plátně | oil on canvas | 200 × 200 cm

New Order 1
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 120 × 140 cm | 2015

New Order 2
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 120 × 140 cm | 2015

New Order 3

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 120 × 140 cm | 2015

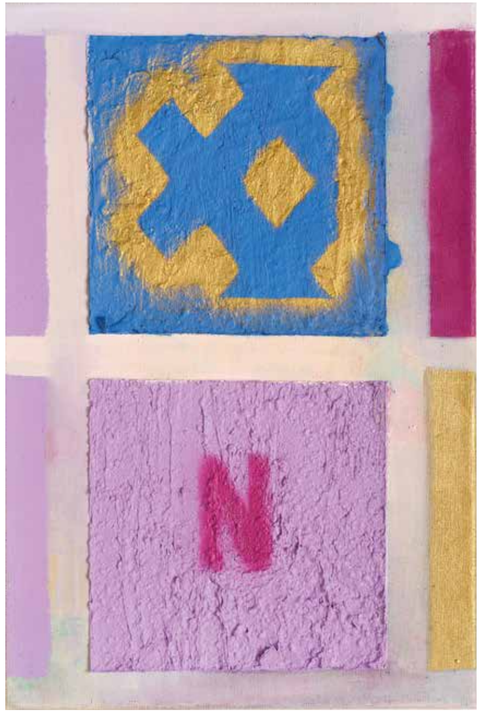

New Order 5

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 60×40 cm | 2015

New Order 6

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 60×40 cm | 2015

New Order 7

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 25 × 35 cm | 2015

New Order 7

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 25 × 35 cm | 2015

New Order 9
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

New Order 10
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

Quartet
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 120 × 140 cm | 2015

Kraftwerk 2
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 120 × 140 cm | 2014

Kraftwerk 3
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 60×40 cm | 2015

Kraftwerk 4
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 60×40 cm | 2015

Kraftwerk 7

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | průměr 60 cm | 2015

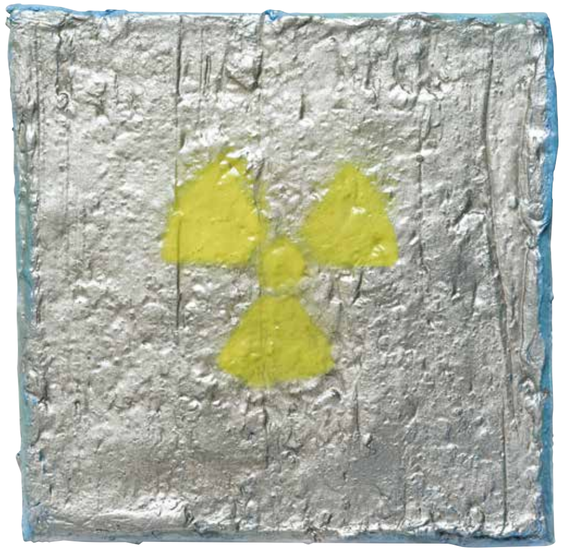

Kraftwerk 8
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

Kraftwerk 9
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

Robot

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 50 × 50 cm | 2015

Ultravox

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 60 × 40 cm | 2015

Depeche Mode 1
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 125 × 160 cm | 2015

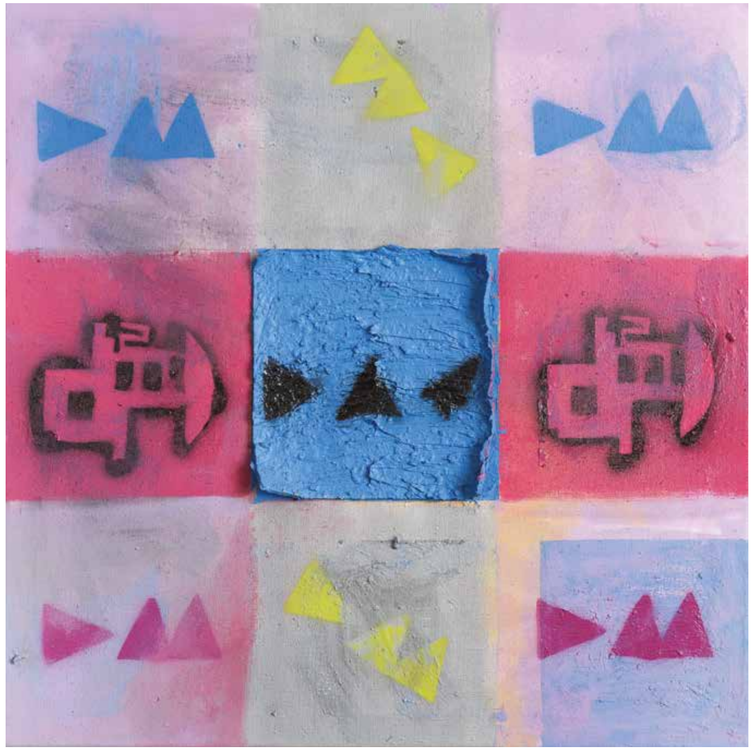

Depeche Mode 2
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 90 × 90 cm | 2015

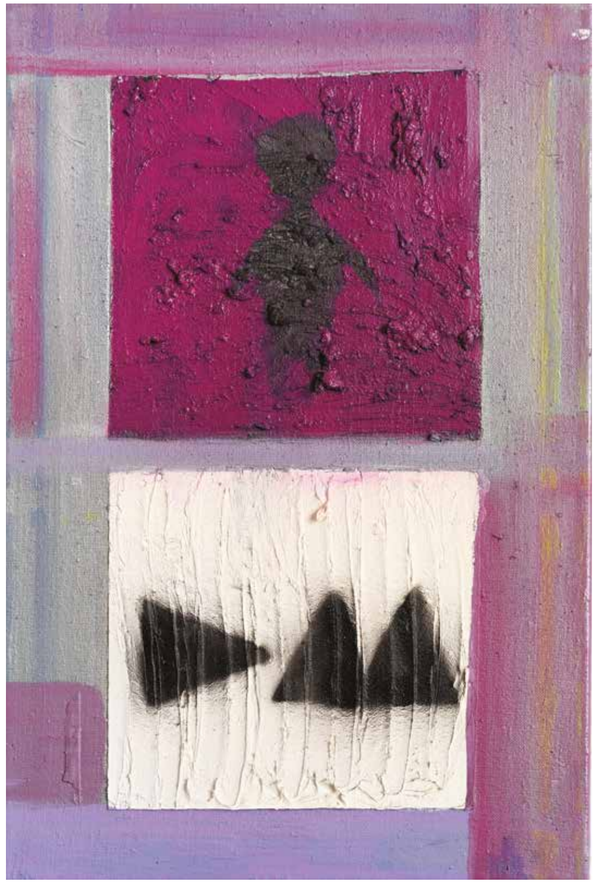

Depeche Mode 3
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 60×40 cm | 2015

Depeche Mode 4
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30×30 cm | 2015

Scabs
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

Goldies
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 25 × 35 cm | 2014

Monchhichis 1 – Tuzex 1985
kombinovaná technika na laminátu | conbination technique on laminate | 30 × 30 cm | 2015

Monchhichis 2 – Tuzex 1985
kombinovaná technika na laminátu | conbination technique on laminate | 30 × 30 cm | 2015

Radioaktivita | **Radioactivity**
kombinovaná technika na laminátu | conbination technique on laminate | 30 × 30 cm

Autobahn | **Highway**
kombinovaná technika na laminátu | conbination technique on laminate | 30 × 30 cm

Blue light 1

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

Blue light 1

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

Blue light 3
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

Blue light 4
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 100 × 100 cm | 2015

Spirála | **Spirale**

kombinovaná technika na vinylu | conbination technique on vinyl | průměr 30 cm | 2015

Modré X | **Blue X**

kombinovaná technika na vinylu | conbination technique on vinyl | průměr 30 cm | 2015

Nativity
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 30 × 30 cm | 2015

Autobahn | Highway
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 60 × 60 cm | 2015

Radioactivity
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 120 × 150 cm | 2015

Sex Pistols
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 120 × 140 cm | 2016

Elo

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 100 × 100 cm | 2016

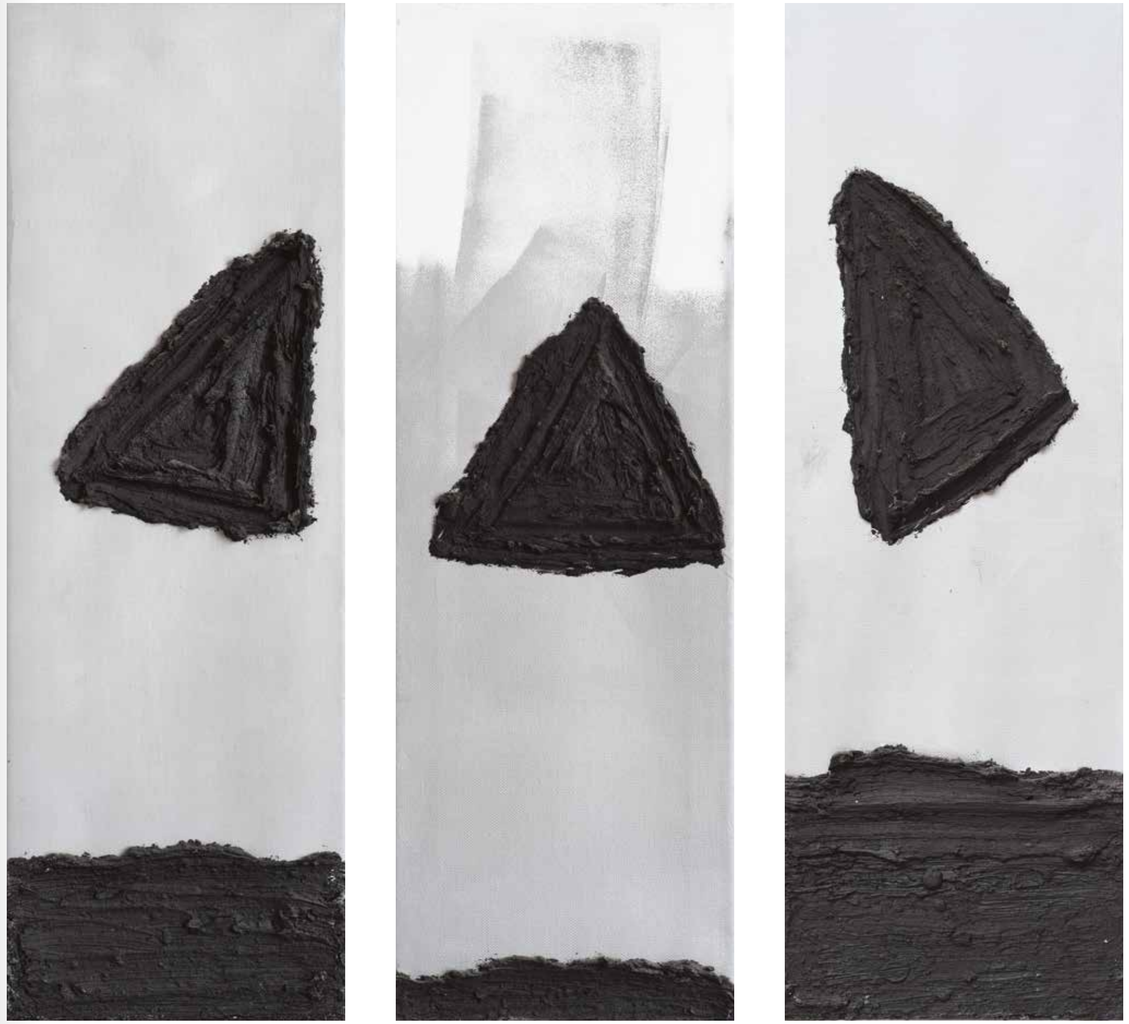

Depeche Mode

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 3 × 100 × 30 cm | 2014

STŘET A STŘED VELKOMĚSTA
Garage Club

Objekt je mystifikací dvou rozdílných evropských městských ulic v pro mě monumentálním a reálném měřítku. Formát jsem zvolila tak, aby prostorově fungoval. Když se zamyslím, tak v podstatě i v předešlých pracích pracuji s mystifikací a redukcí tvarů. Zde pracuji s redukcí do „půdorysu bloku ulic" tak, aby vznikl jednoduchý čistý geometrický tvar, v tomto konkrétním řešení, rovnoramenný trojúhelník.

Objekt představuje jednak pohled na blok městských ulic, ale na druhou stranu je pro mě mystifikací skutečného hudebního klubu. V tomto rovnoramenném trojúhelníku jsou podstatou narativně okázalé tři strany. Strana anglická, strana česká a spojující, ale i průniková, přední strana „clubová", která evokuje vchod do hudebního klubu a funguje tak jako STŘED A STŘET, jak výtvarné tendence, tak i průnik a spojení ostatních dvou objektů. Tím jsou právě dveře do klubu, které představují vstup někam, kde je to vlastně doopravdy naznáme, tak jak to u první návštěvy cizího clubu je. Dveře jsou pro mě tedy průnikem i spojením, neboť jsou ve všech zemích víceméně podobné. Vchod (dveře) jsou nasvícené modročerveným neonem s nápisem Garage club, který představuje název tohoto hudebního clubu a zářivým výrazným světlem na sebe upoutává kolemjdoucího, který kráčí noční městskou ulicí.

THE CONFLICT AND THE CITY CENTRE
Garage Club

The place is a mystification of two diverse European city streets on a scale that I consider monumental and realistic. I chose the format to work in the space. Thinking about it, in my previous works I also work with mystification and reduction of shapes. Here, I work with the reduction into a ground plan of streets so that a singular, clear, geometrical shape appears, an isosceles triangle in this case.

The place represents the view of a block of urban streets but also it is a mystification of a real music club. In this isosceles triangle, the principle is the three narratively ostentatious sides. The English side, the Czech side and the connecting, intersecting front club side. This side evokes the entrance into the music club and functions as the conflict and the centre of the artistic intention as well as the connection and intersection of the other two subjects. The main door or entrance is a symbol of entering somewhere unknown, like the first time in a new club. The door is, therefore, the connection and intersection as it is very similar in countries around the world. A neon light illuminates the door so that it attracts all passers-by in the darkness of the city. No one can ignore it and they are tempted into the 'underworld'.

Podstatnou výtvarnou část zde tvoří plakáty, které jsou umístěné na „billboardových plochách". Důležitý je zde však proces vzniku plakátu na koncert a nebo hudební turné kapely. Plakáty postupně vznikaly ne jako již hotové graficky vytvořené plakáty, ale jako originální obrazy. Obrazy bez textů a popisek, ale s vyhraněným stylem korespondujícím se zaměřením příslušného druhu hudby. Zvoleným médiem a technikou je olejomalba s kombinací sprejů a šablon na plátno. V této konstelaci tak vzniklo postupem času asi dvacet maleb (budoucích plakátů) existujících hudebních skupin. Zde jsem se již držela stejného koncepčně zvoleného „plakátového formátu". Každý obraz vytváří a vyzařuje jinou atmosféru, která je k vybrané skupině autentická a není ji cizí. Důležitá zde pro mě byla tedy zvolená barevnost, která mi k hudebnímu stylu či skupině ladila.

Poté jsem plátna nafotila, ořezala a elektronicky upravila na výsledné plakáty. Přidala jsem „typické" popisky, ve fontu, který se na hudební plakáty často používá. Vše tedy ve stejném jednotném vizuálním stylu, ve stejném fontu písma. Plakáty jsem si vytiskla a nalepila na „billboardové plochy". V české části nebo-li na české ulici jsme je nalepila tak, aby působily opotřebovaně, opršeně, přelepeně, odchlíple, ztrhaně, tak, jak u nás vnímám současnou náladu ovlivněnou politikou, ale kde si české město na tomto základě vytváří svou vlastní autentickou subkulturu. Přetrvávající v postmoderním duchu a „melodickém punku". V anglické části naopak postupuji jednoduše, čistě, plánovaně, se „suchým humorem".

The door is illuminated by a blue and red neon light, spelling out the name of the club – Garage Club. With its bright light, it attracts the passers-by walking along the night city street. Poster place on 'billboard stands' are a significant part of the scheme. However, the process of creating the poster advertising a concert or a tour of a band is just as important. The posters were created from existing as well as original paintings. Paintings with titles or text are refined in style that corresponds with the selected music style. The chosen medium and technique is oil painting with a combination of sprays and stencils on canvas. About 20 paintings – future posters - were created in this way in due time, all of them advertising real music bands. I followed the same concept for the poster format. Each painting creates and reflects different mood, typical for the given band. The colour scheme was, therefore, very important for me so it harmonised with the band.

Then I photographed the paintings, cut them, and electronically edited them to achieve the resulting posters. I added typical labels in the appropriate font for musical posters. I printed the posters and glued them to the 'billboard stands'. In the Czech part – the Czech street – I installed them to give the impression of shabbiness, being rained-on, plastered over and torn, as I experience the current situation influenced by politics. The Czech city creates its own, authentic subculture, recognisable still in the post-modernist spirit and 'melodic punk'. The English part, on the other hand, is simple, clear, planned, with 'dry humour'.

Coldplay

olej na plátně | oil on canvas | 60×80 cm

New Order
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

Depeche Mode
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

ABC
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

Kraftwerk
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

Sex Pistols
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

Ultravox
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

U2
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

E.L.O.
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

Ultravox
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

Sex Pistols
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

J. M. Jarre
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

J. M. Jarre
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

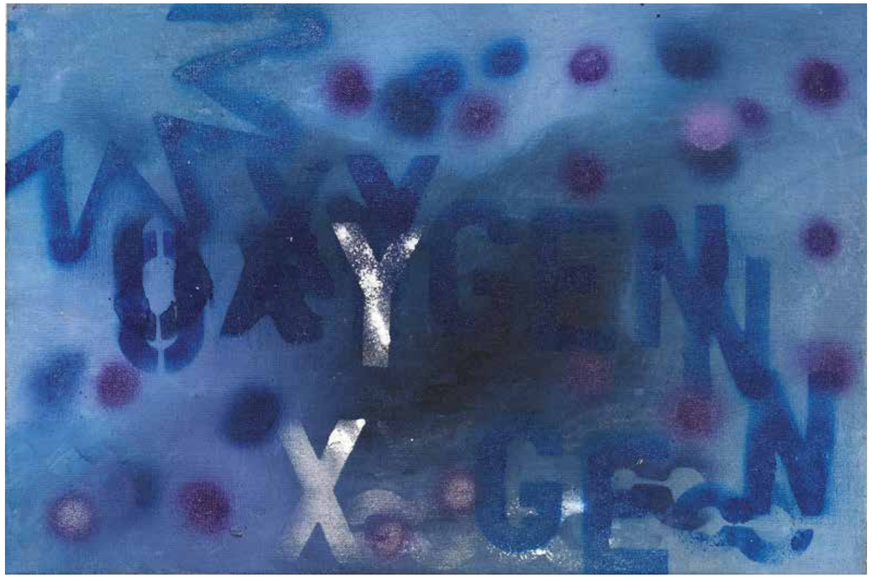

J. M. Jarre
olej na plátně | oil on canvas | 80 × 60 cm

Exotic Jazz
olej na plátně | oil on canvas | 80 × 60 cm

O.M.D.
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

David Bowie
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

Depeche Mode
olej na plátně | oil on canvas | 125 × 150 cm

David Bowie
olej na plátně | oil on canvas | 60 × 80 cm

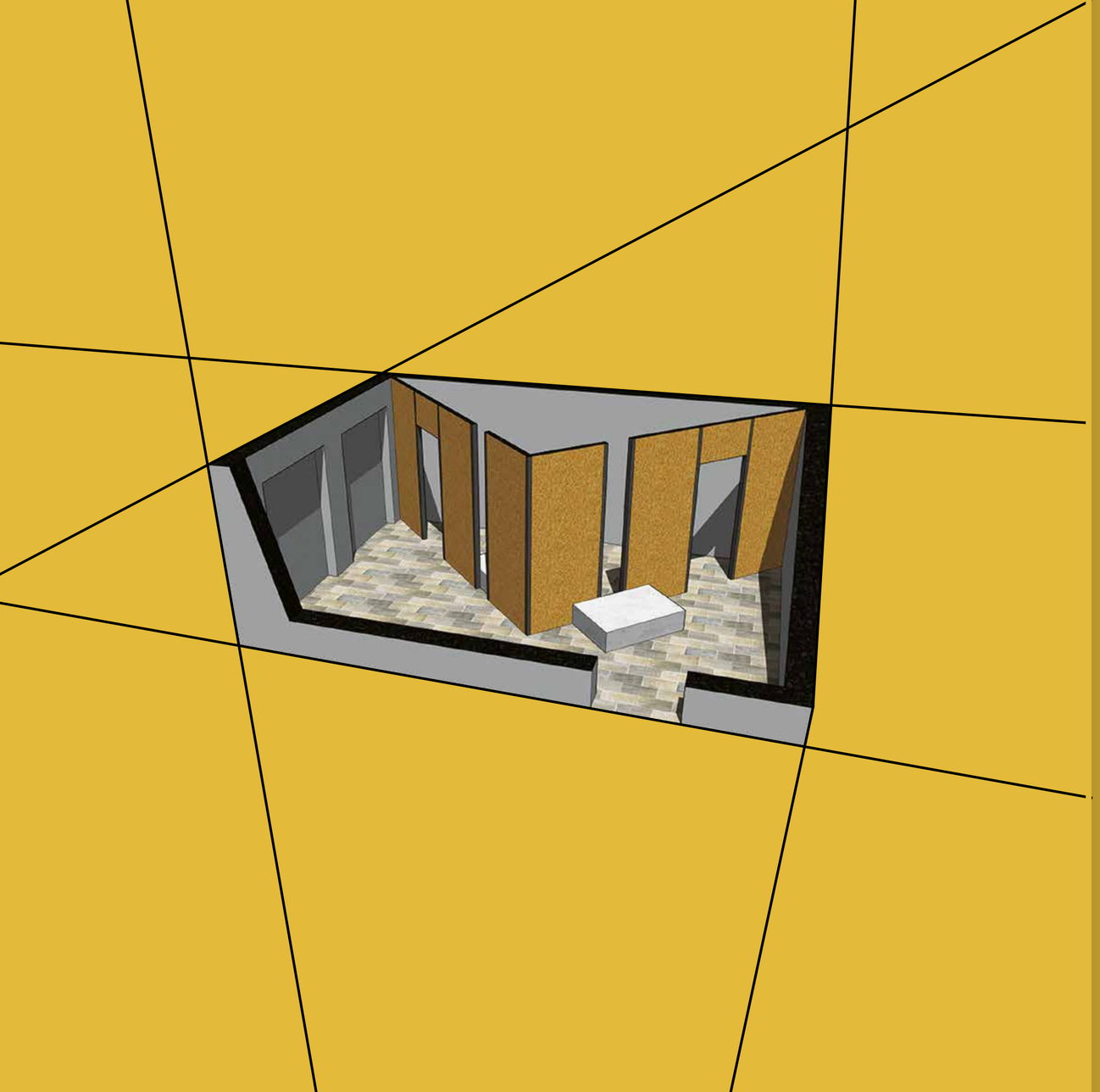

softSPARKSforMANCE

ANOTACE

Diplomová práce nazvaná softSPARKSforMANCE pojednává o novoromantické popkultuře především osmdesátých let minulého století. Lze ji také nazvat obdobím post-punku. Jde v ní kromě hudby o propojení vizuálních stylů, a to ve směrech designu, architektury, módy, hudby a výtvarného umění. Taková míra vzájemného provázání uměleckých oborů je tak jedinečná a unikátní, že právě tento faktor chci ve své práci nejvíce zvýraznit. Snažím se ho promítnout především do mnohovrstevnatosti, a to současně v několika rovinách.

Hlavním substančním prvkem je tedy pro mě právě ta unikátní symbióza, kterou ve svých pracích vyjadřuji propojením, mísením, prolínáním se a vrstvením materiálů. A dále ji uplatňuji v malbě, soše nebo fotografii a rovněž ve scénickém pojednání. To vše na pozadí novoromantické hudby. Výsledkem by měla být reminiscence na pop-kulturní novoromantický hudební klub v celé jeho škále „osmdesátkové pestrobarevnosti". To vše inscenuji na čistém bílém pozadí a na konstrukci geometrického tvaru, připomínající vliv brutalismu v jeho „monodokonalosti".

ANNOTATION

The softSPARKSforMANCE diploma thesis focuses on the neo-romantic pop-culture, predominantly of the 1980's. It is also called the post-punk period. Apart from music, it is characterised by the interconnection of visual styles, in terms of design, architecture, fashion, music and visual arts. Such level of in connection among art fields is, therefore, so singular and unique that it is this aspect I would like to concentrate on and highlight in this thesis. I aspire to project it into the multiple layers, on several levels.

The most substantial element for me is this unique symbiosis, which I express in my works by combining, mixing, diffusing and layering of materials. I also make use of it in painting, sculpture and photography as well as in a scenic exposition. All this is done on the background of neo-romantic music. The results should be a reminiscence of a pop-cultural neo-romantic music club in its full scale of 'the colourfulness of the '80's'. I stage this on a clean white background, on a construction of a geometrical shape, resembling the influence of brutalism in its 'mono-perfection'.

ÚVOD

Hudební a umělecký směr nazvaný nová vlna (new wave) vznikl v Anglii na přelomu 70. a 80. let minulého století. Vychází z post-punku a nechává se ovlivňovat tehdejší architekturou a designem. Základním motivem vizuální složky nové vlny je substituce vizuálních stylů punku a post-punku, poznamenaná také vlivem architektury a módy. Grafický design je zde chápaný jako směr cesty, vycházející ze stavební formy brutalistů, doplněný o hudbu, design a módu novoromantiků. S důrazem na pojednávání povrchů – ať už u budovy či objektu – a na jeho materiálovost, pracující se vzorem, strukturou a barvou.

K uvedenému hudebnímu a uměleckému směru mám hluboký osobní vztah již od raného dětství. Jde totiž o období mého dětství, tedy konec osmdesátých let, kdy vliv tohoto stylu – ať v hudbě, architektuře nebo módě – stále ještě přetrvával. Vyrůstala jsem na sídlišti ve věžákovém betonovém paneláku, obklopená vinylovými deskami a plakáty soudobých post-punkových a „new wave" kapel. Vinyly a stavebnice merkur byly moje nejoblíbenější předměty. Vinyly jsem si ráda prohlížela, překreslovala jejich přebaly a samozřejmě je také poslouchala. A při tom poslouchání jsem si stavěla různé konstrukce a budovy a podvědomě jsem se nechávala inspirovat

INTRODUCTION

The musical and artistic movement called New Wave originates in England at the end of 70's and beginning of 80's. It stems from post-punk and is influenced by the architecture and design of the time. The basic motive of the visual side of New Wave is the substitution of the visual styles and post-punk, marked by the influence of architecture and fashion. Graphic design is understood as the journey's direction, based on the brutalist construction form, complemented by the music, design and fashion of the neo-romantics. With an accent on the handling of surfaces – of both a building or an item – and on its materialism, working with patterns, structures and colours.

I have had a deep relationship with the above-mentioned music and artistic style since my early childhood. It is the time of my childhood, the end of 1980's, when the influence of this style – in music, architecture or fashion – still persists. I grew up in a housing estate, in a cement block of flats, surrounded by vinyl records and posters of contemporary post-punk and 'new wave' bands. Vinyl records and a building blocks game Merkur were my favourite objects. I used to like looking at vinyls, redrawing their covers and, of course, I listened to them. While listening, I would build various constructions and buildings, and subconsciously, I let the contemporary architecture

tehdejší architekturou, která nás obklopovala. Vinylové desky se tak staly mým velkým koníčkem a do dnešní doby je sbírám. Stále mě inspirují, fascinují a jejich hudba mě nabíjí. Ráda také jezdím na koncerty tehdejších kapel, zajímám se o jejich scénu po celé Evropě, dívám se na jejich videoklipy, filmy a dokumenty. A to jak na ty „osmdesátkové" s retro atmosférou, tak i na ty soudobé.

Zde bych se také ráda odkázala na dokumentární film „24 hodin party people", který byl pro mě klíčový, jelikož mi prohloubil znalosti o vizuálním stylu této doby. Toto comedy-drama bylo natočeno roku 2002 a odkazuje se k anglické new wave komunitě z Manchestru z období let 1976 do 1992. Dotýká se vzniku prvních hudebních anglických klubů a také vzniku hudební televize a nahrávací společnosti Factory records.

Jako druhý odkaz chci zmínit tři současné hudební koncerty novoromatických kapel, které stále koncertují, a které svůj hudební styl ještě vypilovaly a propojily s popem současnosti, a o nichž si myslím , že jim toto propojení funguje velice dobře. Důkazem může být třeba už jen to, že jejich současné koncerty jsou vždy beznadějně vyprodané. Mám na mysli třeba koncert německé skupiny Kraftwerk, který se konal minulý rok na pražském Karlíně. Kromě hudby zde byla pro mě největším zážitkem jejich celková vizualizace v 3D stylu s prostorovým promítáním a také pověstný čistý grafický design. Dále jsem navštívila koncert skupiny Pet Shop Boys na pražském Karlíně před dvěma lety. Zde mě oslovila a inspirovala jejich aranžovaná pestrobarevná vizualizace včetně osvětlení a kostýmů, hudba samozřejmě také. Byla to skvělá show s hudbou a texty plnými nadsázek, ironie a humoru, kterou dnes propojují ještě více než dříve s elektronickou hudbou a technem.

Jako poslední odkaz zde zmíním koncert, který se konal v malé klubové koncertní hale v Mnichově a svou vizualizací a atmosférou mi sice nostalgicky připomenul osmdesátá léta, ale s dnešním špičkovým ozvučením. Šlo o koncert Midge Ura ze skupiny Ultravox, tedy představitele čistého novoromantismu. Atmosféra a dobové zařazení koncertu mi z historie připomněly směr romantismu, z kterého také ráda čerpám a u jehož hrdinů nacházím inspiraci.

surrounding us influence me. Vinyl records became my hobby and I collect them until today. They still inspire me, fascinate me and their music energises me. I also enjoy going to concert of those bands, I am interested in their tours around Europe, I watch their videos, films and documents. This applies to both the bands from the 1980's, with their retro-atmosphere, and to the contemporary bands.

Here, I would like to draw your attention to a documentary called "24 hour party people", which played a key role for me as it enhanced my knowledge of the visual style of the period. This comedy-drama was made in 2002 and references the English new wave community in Manchester in 1976-1992. It concerns the appearance of the first music clubs and also the emergence of music television and the Factory Records recording company.

The second reference I would like to mention is three concerts of contemporary musical neo-romantic bands, which still perform and which improved their musical style and linked it with the pop of today, and which, in my opinion, proves to be a success. The fact that their concerts are hopelessly sold out provides evidence of this success. I am thinking, for example, of the concert of a German band Kraftwerk that took place last year in Karlin Theatre in Prague. Apart from the music, I was most impressed by their 3D visualisation with special projection and their famous clear graphic design. I also attended the Pet Shop Boys concert in Karlin two years ago. I was inspired by their staged colourful visualisation, including lighting and costumes, and music of course. It was a great show with music and lyrics full of hyperbole, irony and humour, which they link with electronic music and techno more than ever before.

As my last reference, I would like to mention a concert that took place in a small club concert hall in Munich and that reminded me nostalgically of 1980's, with its visualisation and atmosphere, although it boasted today's best quality sound system. It was the concert of Midge Urof Ultravox, a representative of pure neo-romanticism. The atmosphere of the concert and its placement in time reminded me of the romantic movement from history, which is my favourite source if inspiration, together its heroes.

The Sparks 1
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 100 × 100 cm | 2017

The Sparks 2
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 100 × 100 cm | 2017

CÍL PRÁCE

Ke vzniku mého konceptu mě motivovala „osmdesátková" post-punková pop kultura v celém jejím multižánrovém rozsahu. Proto chci v tomto svém projektu pracovat s různými médii. Hodlám pracovat jak s prostorem jako celkem, tak i s jeho jednotlivými segmenty. Pro prostor v tomto případě využiju místnost v intencích site-specific. V tomto prostoru pak vytvořím pomocí inscenačních postupů prostředí typického anglického hudebního klubu 80. let, kde budou současně koncertovat dvě hudební kapely ve stylu new wave – a sice The Sparks a Soft Cell. Toto prostředí pak doplním instalací souvisejících soch a obrazů. Cílem projektu je pak co nejvíce evokovat dobovou atmosféru a ukázat jak její estetiku, tak i její originalitu a multižánrový přesah.

POPIS DÍLA

Místnost, kterou mám k dispozici, jsem rozdělila na dvě odvrácené části, při tom pracuji i s určitými pravidelnými úhly, právě ve vzpomínce na architektonický směr brutalismu. Do dveří klubu je možno vstoupit černým látkovým závěsem, který zachovává diskotékové prostředí. Nevhodné součásti vybavení místnosti (např. umyvadlo, které se pohledově uplatňuje přímo při vstupu nebo dvě veliká okna s denním světlem) zakryla jsem je monumentálními malbami na plátnech. Před jedním z nich vznikne prostor, před kterým se zajímavě vyjímá jedna z mých LP soch (tj. soch z gramofonových/ vinylových desek). Při příchodu do této místnosti vás dále překvapí pódium, na kterém bude stát imitovaná kapela The Sparks, tvořená dvěma komparsisty, ve mnou navržených kostýmech se silným make-upem a líčením odkazujícím se ke zmiňovanému novoromantismu. Za nimi jsou postaveny kulisy rozdělující prostor na dvě symetrické části, přičemž na odvrácené straně kulis vystupuje na podiu kapela Soft Cell, a to ve stylově spřízněných kostýmech jako skupina The Sparks, jelikož obě tyto hudební kapely si byly v módě a divadelním přednesu velice blízké. Lišily se prakticky pouze zpěvem a původem. The Sparks byli new wave z USA a Soft Cell byla nová vlna z Anglie. Kulisy jsou oboustranně průchozí. V kulisách uprostřed pódia jsem vytvořila dva výklenky, do kterých vsadím sochy z LP desek v lidské velikosti, na které může divák/příchozí nazírat z mnoha různých úhlů pohledu. Dále jsem na kulisy pověsila obrazy odkazující rovněž k dané době. Obrazy se tedy stanou součástí kulis, jsou umístěny z obou stran, a to na levé a pravé straně od soch. Středem místnosti vede dominantní truss-rám (příhradový rám), který protíná místnost napříč a vyztužuje konstrukci kulis. Na tomto příhradovém rámu, na přední části kulis, kterými prochází návštěvník jako první, zavěšeno osvětlení zeleného a žlutého zbarvení a dále bodová světla osvětlující jednotlivé umělecké artefakty. Zelené a žluté slabé světlo osvětluje naznačený parket. Na levé straně místnosti jsou umístěna dvě okna, která jsou pro mne rušivým elementem. Proniká totiž přes ně denní světlo, jež je pro diskotékový efekt osvětlení zcela nevhodné. Okna jsem proto zakryla velkoplošnými plátny taktéž s motivy, odkazujícími k oběma vystupujícím skupinám. Prostor mezi okny je vyplněn další sochou z LP desek.

THE AIM OF THE WORK

I was inspired by the 1980's post-punk pop culture with its range of multiple layers. This is why I am going to work with various media. I am going to work with space – both as a whole and as segments. The space I use is so-called site-specific room. In this space, I create a typical English music club of 1980's, using stage processes. Two bands perform at the same time in the new wave style: The Sparks and Soft Cell. I complete this space by adding an installation of sculptures and paintings. The aim of the project is to evoke the contemporary atmosphere and to present its aesthetics together with its originality and bridging of multiple genres.

DESCRIPTION OF THE ART

I split the room at my disposal into two opposite sides. I work with regular angles in reference to the architectural trend of brutalism. The entrance into the club will be covered by a black curtain, in keeping with the environment of a discotheque. Any inappropriate equipment of the room, such as a washbasin directly at the entrance or two large windows letting in daylight, is blocked from view by monumental paintings on canvasses. A suitable space is created in front of one of the windows for one of my LP sculptures, i.e. sculptures made from records. On entering the room, you are surprised by a stage with an imitation of The Sparks. This is created by using two supernumeraries wearing costumes designed by me and strong make up inspired by the aforementioned neo-romanticism. Behind the band, set pieces divide the space in two symmetrical parts. On the other side of the set pieces, Soft Cell can be heard. They wear costumes similar to those of The Sparks as the two bands were very close in fashion and staging. The only differences were the bands' singing and their origins. The Sparks were from the USA and Soft Cell from England. The stage pieces allow for walking through the space freely. In the middle of the stage I create two niches and install a person-size sculptures from records. Visitors are able to view them from various angles. On the set pieces, I hang paintings referencing the period. In this way, the paintings become parts of the set pieces and will be placed from both sides, next to each sculpture. A truss girder runs through the middle of the room. It splits the room and also strengthens the construction of the set pieces. Green and yellow lights hang from the truss girder to light up the front of the set pieces. Spotlights illuminate the paintings hanging on the set pieces. Soft green and yellow light illuminate the suggestion of a dance floor. There are two windows on the left side of the room, which are currently a distracting element. Daylight pours through them which spoils the effect of a discotheque. I, therefore, cover the windows using large-scale paintings. The motives of the paintings once more reference the two performing bands. The space between the two windows is occupied by another sculpture made of records.

Club Men

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 150 × 170 cm | 2017

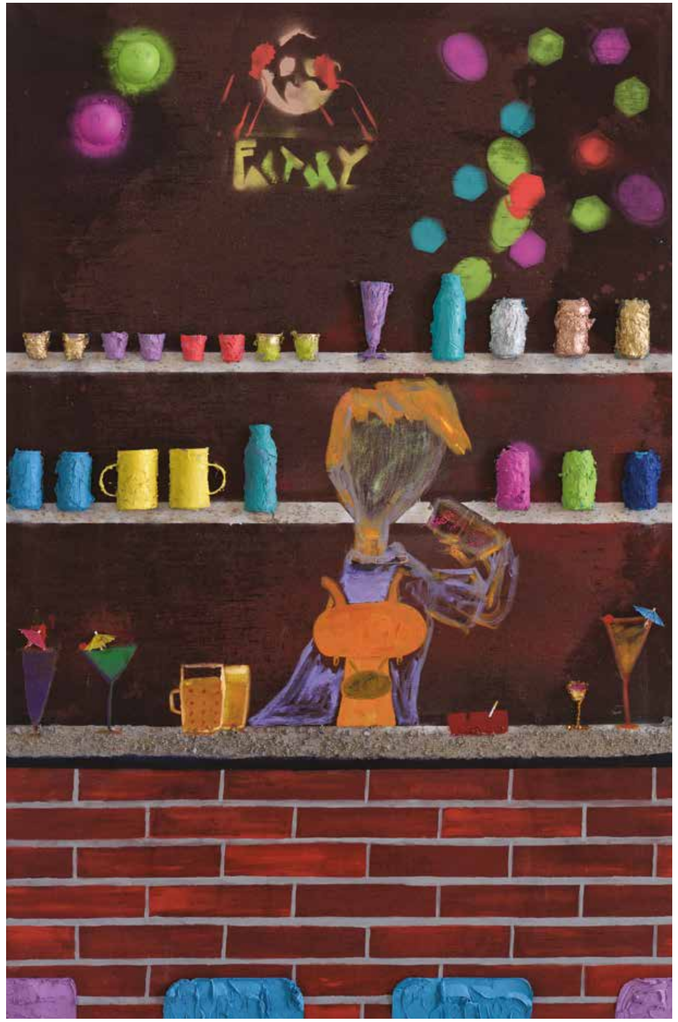

Discotheque 1

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 150 × 220 cm | 2017

Celou tuto scenérii pak lze projít průchodem, který vede do druhé části klubu. Při příchodu do této druhé části vás na první pohled zaujme diskokoule, pod kterou jsou k vidění již zmiňovaná kapela Soft Cell, vystupující na pódiu. Velká zrcadlová disko-koule je zavěšena na truss-rámu společně s barevnými a bodovými světly. Barevná světla jsou tentokrát v červenomodré škále. Celou tuto instalace jsem završila pátou sochou z LP desek v rohu místnosti. Na jednotlivé obrazy a sochy jsem použila různé postupy: malbu, nástřik přes šablony, nanášení třpytek a vosku nebo imitaci betonu. A nyní k jednotlivým objektům:

V mé instalaci jsem dosáhla toho, že v ní je vystaveno celkem pět horizontálních vertikálních soch, přičemž hlavním médiem pro všechny tyto sochy bude LP (vinyl) deska. První socha se skládá z dvou LP desek, provázků, čtyř šroubovic o průměru 4 mm, matiček a podložek. Tato socha je 100 cm vysoká a 30 cm široká, a nahoře a dole je vždy jedna LP. V obou LP deskách je vyvrtáno cca 40 otvorů o průměru 6 mm a jimi jsou vedené provázky odshora dolů. Jako výtvarnou technologii jsem zde použila probarvovanou enkaustiku obsahující včelí vosk, syntetickou barvu a lodní lak. S hmotou zde pracuji v horkém, tedy převážně tekutém stavu a prolívám ji shora dolů přes trychtýř tak, aby barevná hmota postupně protékala a stékala po provázcích a přitom pomalu tuhla. Shora jsem si napomáhala horkovzdušnou pistolí, aby tuhnutí nebylo příliš rychlé. Pro tuto sochu jsem si zvolila tři barvy ve škále fialové, modré a banánově žluté, aby socha byla pestrobarevná a ladila tak k veselým osmdesátým létům. Tato socha se nazývá **Warm wox Lps**.

Druhá socha se skládá z 21 LP desek, které jsou nad sebou a je mezi nimi sedmicentimetrová mezera. Celkově tak měří 150 cm. Konstrukci této sochy drží průhledné plastové kulatiny o průměru 8mm, které jsou vsazeny do 12 mm průhledné plastové trubice. Tyto trubice jsou celkem čtyři. Socha je tentokrát v monochromní, ale výrazné barevnosti, je celá tvořena z různých vrstev červené hmoty a nachází se uprostřed pódií a je vsazena do panelů. Název sochy je **Monochrom red Lps**.

Třetí socha je opět vytvořena ze čtyř průhledných plastových kulatin, dále z 21 LP desek a je také 150 cm vysoká. Barvu desek tentokrát tvoří barevný prefabrikát sám o sobě, na jejich povrch jsou naneseny pestrobarevné spreje a šablony odkazující k přebalům LP desek. Vrchní lak je průhledný s barevnými třpytkami. Název této sochy je **Colorfull transparent plexi Lps**.

Čtvrtá socha, která stojí před sloupem mezi okny zakrytými obrazy, je opět vytvořena z 21 LP desek a má 150 cm na výšku. Skládá se ze spodní části, nad níž se tyčí její vrchní část. Spodní část sochy je seskládána ze 7 LP desek a vrchní část sochy tvoří 14 LP desek. Mezi jednotlivými LP deskami ve spodní části jsou mezery o velikosti 7 cm a ve vrchní části sochy má mezery o 2 cm menší, tedy 5 cm. Spodní část sochy je vytvořená do rovného komínu, LP desky jsou tedy nad sebou, a vrchní část sochy je komponovaná do točité spirály. Jako materiál je zde užita různobarevná hmota a barevné spreje. Tato socha odkazuje ke kapele Soft Cell, jmenuje se tedy **Soft Cell coil Lps**.

Visitors are able to walk through the scene and continue to the next part of the club. On entering this second part of the exhibition, the visitors' eyes are drawn to a disco-ball hanging above the stage where Soft Cell is performing. The mirror-covered disco-ball, together with additional spotlights, hangs from the truss girder. The spotlights are red and blue. I would like to conclude the installation with a fifth LP sculpture in the corner of the room. I use various techniques for the sculptures and paintings: traditional panting, spray using stencil, application of glitter and wax or imitation of cement.

I exhibit five horizontal vertical sculptures, the main medium being a vinyl LP record. The first sculpture consists of two LP records, string, four 4mm helixes, nuts and back plates. The sculpture is 100cm tall and 30cm wide, with an LP record each on the top and the bottom. Each record has about 40 openings of about 6mm in diameter. Strings hang from each opening in the top record. The technique used for this sculpture is coloured encaustics – bees wax, synthetic paint and boat varnish work with the mixture while it is hot and, therefore, liquid. I use a funnel to pour the mixture over the top of the structure so it flows down the strings and solidifies. I made use of a hot-air pistol to ensure the solidifying process was not too quick. The colour spectrum I chose for this sculpture is purple, blue and bright yellow to keep the sculpture bright and in keeping with the 1980's style. The sculpture is called **Warm wox Lps**.

The second sculpture consists of 21 LP records, stacked one above the other, with space of 7cm between them. The sculpture is 150cm tall. See-through plastic poles – 8mm in diameter – set in a 12mm see-through plastic pipe holds the structure of this sculpture. There are four pipes altogether. The sculpture is monochrome but very bright. It is made of several layers of red mixture. It is placed in the middle of the stage, in the set pieces. The sculpture is called **Monochrom red Lps**.

The third sculpture is made of four see-through plastic poles, 21 LP records and is, once again, 150cm tall. The colour of the records is achieved by using spray and stencils referencing the covers of LP records. The sculpture is called **Colorfull transparent plexi Lps**.

The fourth sculpture is placed between the windows covered by paintings. It is made of 21 LP records and is 150cm tall. The bottom part is made of seven records and supports the top part, consisting of 14 records. The space between the records in the bottom part is 7cm, while the space between the records in the top part is 5cm.The bottom part of the sculpture is a straight column with the records directly one another. The top part forms a spiral. The colours are varied and sprays are used to add to the brightness. The sculpture references Soft Cell and is called **Soft Cell coil Lps**.

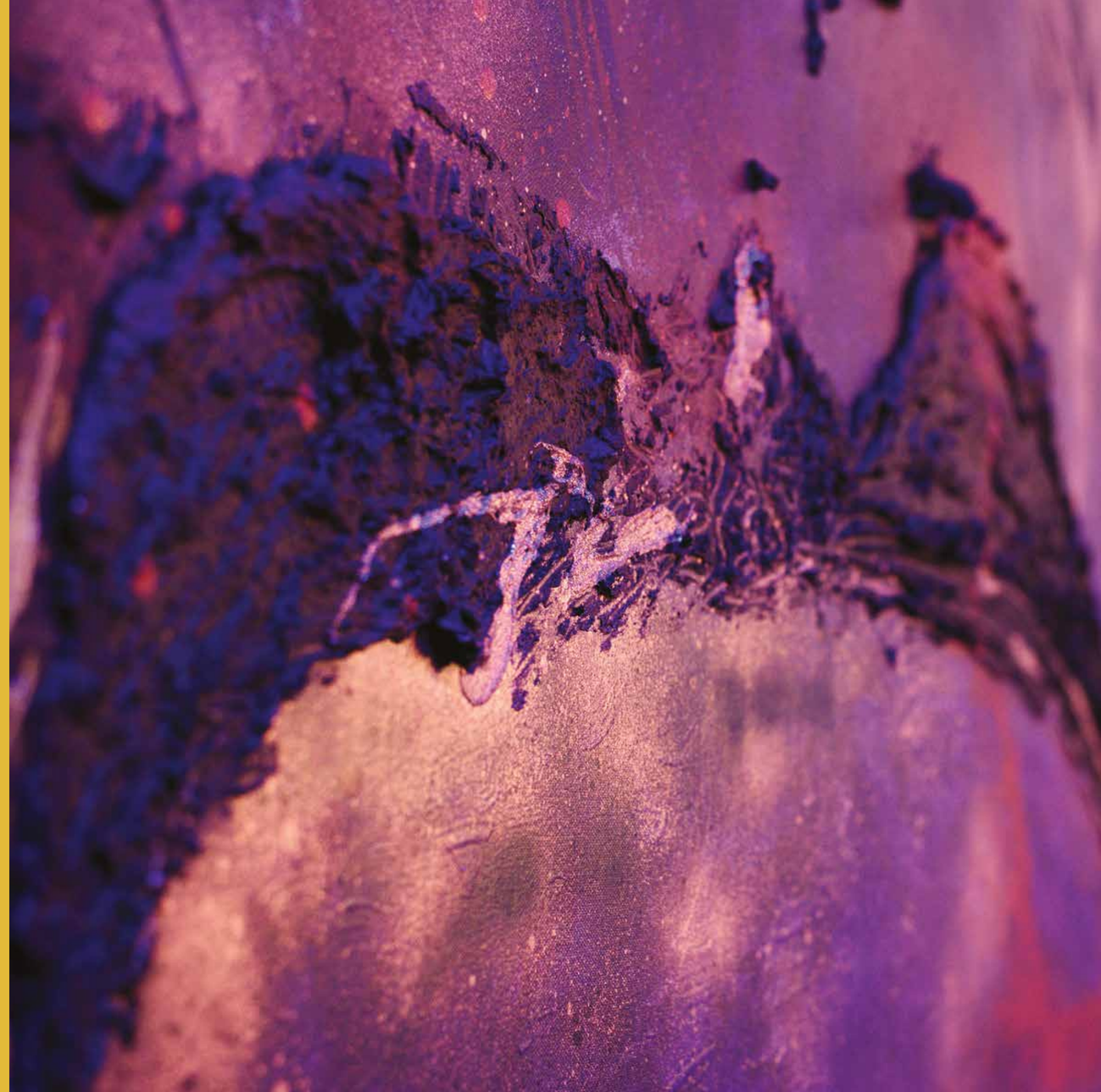

Warm wox Lps

enkaustika na vinylu | enkaustik on vinyl | 30 × 30 × 100 cm

Pátá socha se skládá z 21 LP desek, je 150 cm vysoká a tvoří jí opět spodní část o 7 LP deskách a vrchní část je opět vytvořena ze 14 LP desek. Odstupy mezi deskami jsou totožné jako u čtvrté sochy. Vrchní část sochy je tentokrát konstruována schodovitě (napřeskáčku). Materiálem, který použiju, zde je barevná hmota a barevné spreje s různými barevnými třpytkami a korálky. Tato poslední socha se celá týká kapely The Sparks, nazvala jsem ji proto **The Sparks out of sequence Lps**. Všechny sochy jsou nasvícené led diodovým bílým světlem.

Pro všechny obrazy, které jsem využila při mé instalaci, používám různé techniky vrstvení a vymývání, jde zde především o použití různých technologií a materiálů na bázi vosku, barev a laků. Používám při tom spreje, šablony, olejomalbu, hadrovou techniku, enkaustiku, laky a třpytky, to vše s ohledem na brutalismus v geometrických útvarech a v kombinaci s prací s textem a znakem.

Prvním obrazem po pravé straně místnosti je malba na plátně o rozměru 200 × 200 cm. Tento obraz je velice pestrobarevný a odkazuje tak k masové diskotékové popkultuře. Jeho název je **Eighties**. Další dva obrazy mají formát 150 × 220 cm a jsou přizpůsobeny formátu původních oken. Je zde opět využita zejména jejich materiálovost zdůrazněná v haptické kvalitě, překrývání, odkrývání a vrstvení. Obrazy mají názvy **Discoteque 1** a **Discoteque 2**. Další tři obrazy o formátu 100 × 100 cm jsou v instalaci součástí kulis. Používám na nich stejné pracovní postupy jako na obrazech předešlých. Jejich názvy jsou: **The Sparks 1, The Sparks2** a **Soft Cell**. Další dva obrazy, které jsou také součástí kulis, jsou o rozměru 50 × 80 cm a jsou malovány technikou olejomalby a spreje – jejich název je **Colors 1** a **Colors 2**. Následují dva obrazy o rozměrech 50 × 50 cm, na nichž je použita technika vrstvení laků – jmenují se **Chameleon Technique 1** a **Chameleon Technique 2**. Zde se již pohybuji za hranicí obrazu a na hranici objektu, protože pracuji i s rámem. Ten je tentokrát 6 cm široký, není to tedy obvyklý blind rám v šířce pouze 2 cm. Mí Chameleoni odráží různá světla z různých úhlů pohledu. Zbylá dvě poslední plátna sama považuji za mé nejzdařilejší práce a podle mého názoru nejvíce zapadají do dané doby a do mého stylu malby. Visí na holé bílé zdi původní místnosti, která tak pro ně vytvoří ideální prostředí. Používám zde kombinaci různých technik. Oba obrazy mají rozměry 150 × 180 cm, první se jmenuje **Diamont Angel** a druhý **Club Men**.

KONTEXTUALIZACE PRÁCE

Jak jsem již uvedla v úvodu, ke vzniku mé práce mě inspirovala „osmdesátková" post-punková a novoromantická pop-kultura. Ta mně oslovila především svou žánrovou šíří, a tato multižánrovost mi umožňuje pracovat s prostorem a současně i s rozmanitými médii. V daném prostoru navozuji pomocí inscenace inspirující se typickým britským hudebního klubem 80. let atmosféru, která dává vyniknout mnohovrstevnatosti a barevnosti, typické pro novoromatismus. Napomohou mi v tom jak mnou navrhnuté kostýmy na figurantech, tak i tematicky související sochy a obrazy. Sochy jsou tvořené LP deskami jako klíčovým hudebním mediem 80. let. Pro obrazy je zásadní odkaz na vizuální styl punku, post-punku a new wave.

The fifth sculpture consists of 21 records – 7 records at the bottom and 14 on top. It is 150cm tall. The space between the records is identical to the fourth sculpture. The top part will be created to resemble a staircase. The material is colourful once more and I use spray with glitter and beads. This sculpture references The Sparks and I called it **The Sparks out of sequence Lps**. All sculptures are illuminated by white LED diode light.

For all the paintings to be included in my installation, I use various techniques of layering and washing away. I use materials based on wax, paints and varnish. In addition, I use sprays, stencils, oil painting, encaustics, varnish and glitter, all with regard to the brutalism in geometrical formations and in combination with text and symbols.

The first painting, on the right wall of the room, is a painting on canvas, 200cm by 200cm. The painting is very colourful and references the mass discotheque pop-culture. Its title is **Eighties**. The next two paintings are 150cm by 220cm. They are made to fit into the windows of the room. I take advantage of tangibility and use covering, uncovering and layering. The paintings are titled **Discoteque 1** and **Discoteque 2**. The following three paintings are 100cm by 100cm. They are part of the set pieces within the installation. I use the same techniques as in the previous paintings. The titles are: **The Sparks 1, The Sparks2** and **Soft Cell**. The next two paintings are part of the set pieces and are 50cm by 80cm. They are painted using the techniques of oil painting and spray. The titles are **Colors 1** and **Colors 2**.The following two paintings are 50cm by 50cm. The technique used is layering of varnishes and the titles are **Chameleon Technique 1** and **Chameleon Technique 2**. I am moving on the edge between a painting and an object as I work with the frame as well. The frame is 6cm wide rather than the usual blind frame of 2cm. The Chameleons reflect various light from various angles. I consider the last two paintings to be my best work. They fit the best into the period I chose and into my creative style. They hang on a plain white wall of the original room, forming an ideal environment for me. I use a combination of techniques. Both paintings are 150cm by 180cm. The first one is titled **Diamont Angel** and the other **Club Men**.

CONTEXTUALISATION OF THE WORK

As mentioned in the Introduction, I was inspired by the 1980's post-punk and neo-romantic pop-culture. What speaks to me most is the vast scale of genres which allows me to work space and a variety of media at the same time. Using installation inspired by a typical English music club of the 1980's, I create an atmosphere which promotes multiple layering and colourfulness, both typical for neo-romanticism. I use my own design for the costumes and thematically linked sculptures and paintings. Sculptures created from LP records as the key music medium of 1980's. For the paintings, the reference to the visual styles of punk, post-punk and new wave is essential. Another element bringing the space and objects together is my inspiration by

CELL
CELL

Soft Cell 1
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 100 × 100 cm | 2017

Soft Cell 1
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 100 × 100 cm | 2017

Dalším vše protínajícím motivem spojujícím prostor i objekty, je pro mě inspirace tehdejší architekturou a módou. Dělící konstrukce má připomínat funkční a pravidelnou brutalistickou architekturu, vzhled figurantů pak oživí barevné účesy a k tomu znějící syntetická taneční hudba.

Ve své práci pak hledám cestu, jak propojit grafický design, stavební formu brutalismu s hudbou a módou novoromantiků do fungujícího jednotného konceptu. Toto mé vnímání a nazírání pak přetavuji do materiálového pojednání povrchů mých soch a obrazů. Pracuji při tom jak s barvou, tak i se vzorem a materiálovou strukturou.

Motiv pop-artové kultury mne provází v mých pracech již delší dobu. Oslovil mne již v dětství prostřednictvím hudebního směru nazvaného nová vlna (new wave), jehož kořeny lze hledat v Liverpoolu a Manchesteru na přelomu 70. a 80. let minulého století. Tento hudební styl vyrůstal na pozůstatcích post-punku, ze kterého si přebíral rebelii a vztah k brutalismu, takže kromě hudby se tento směr nechával poměrně zásadně ovlivňovat také architekturou a designem. Ve své předcházející bakalářské práci jsem se mimo jiné nechala inspirovat právě touto dobovou grafickou složkou, jež zahrnovala plakáty, obaly alb a prezentace na scéně z doby éry punku, post-punku a nové vlny. Ve své současné práci na toto téma volně navazuji a posouvám ho zase o kousek dále, snažím se ho ale tentokrát pojmout více komplexně.

Dvěma základními motivy mé práce, které se jí jako inspirační východiska dotýkají, je zaprvé vizuální styl punku, post-punku a new wave. Počínaje barevnými číry, textilními záplatami a sponkami ve stylu Sex Pistols v podání jejich „art directora" Jamie Rieda, přes paralelní minimalistický vizuální styl Joy Division, pod kterým je podepsán Peter Saville, až po míchání těchto stylů na přelomu 70. a 80. let s použitím počítačové grafiky v podání např. designérky Pauly Scher. A nelze se nezmínit z hlediska inspirace touto dobou také o cover artu Andyho Warhola (mimo jiné svlékací banán pro Velvet Underground).

Druhým motivem je inspirace z oblasti architektury a módy. Na pozadí čistých (betonových) tvarů tehdejší brutalistické architektury promítám provokující kostýmy elektro-popových skupin raných osmdesátek. Co tím mám na mysli? Že ta šeď je znamením britského poválečného socialismu, a kostýmy pak jako protiklad britského thatcherismu? Spíše jako politický postoj vnímám tehdejší výstřední účesy, provokující módu a instantní taneční hudba především jako umělecky inspirativní protiklady tehdejší doby.

contemporary architecture of the time. The separating structure is designed to resemble the functionality and regularity of the brutalist architecture. Colourful hair styles of the supernumeraries and the synthetic dance music are designed to enliven the installation.

I look for ways to combine a graphic design, the brutalism architecture and the music and fashion of neo-romanticism into a functioning, unanimous concept. I project my perceptions and observations into the material approach to the surface of my sculptures and paintings. I work with the colour, pattern and structure at the same time.

The motive of pop-art culture has been present in my work for some time now. Since my childhood, I have been interested in the musical direction of new wave. New wave has its roots in the 1970's and 1980's in Liverpool and Manchester. The musical style grew from the remains of post-punk, taking over the rebellion and relationship with brutalism. Apart from music, architecture and design were the main inspiration for the new direction. I explored the graphical part in my Bachelor thesis. In my current work, I loosely follow up this theme and I try to push it further, although I try to approach it in a more complex way.

There are two motives for my work. The first is the visual style of post-punk and new wave. Starting with colourful punk hairstyle, textile patches and pins in the Sex Pistols style as presented by their 'art director' Jamie Ried, through to parallel minimalist visual style of Joy Division created by Peter Saville, to the mixture of styles at the end of 1970's and beginning of 1980's making use of computer graphics of, for example, Paula Scher. When talking about the inspiration of the time, we cannot fail to mention the record covers created by Andy Warhol – the stripping banana for Velvet Underground, among others.

The second motive is the inspiration from architecture and fashion. I project provoking costumes of the electric pop bands of early 1980's on the background of clear (cement) shapes of the current brutalist architecture. What do I mean? That the grey represents the British post-war socialism and the costumes are a contradiction to the British Thatcherism? Rather, I see the extravagant hairstyles, provoking fashion and instant music as a political stand. All those are inspirational elements of the time for me.

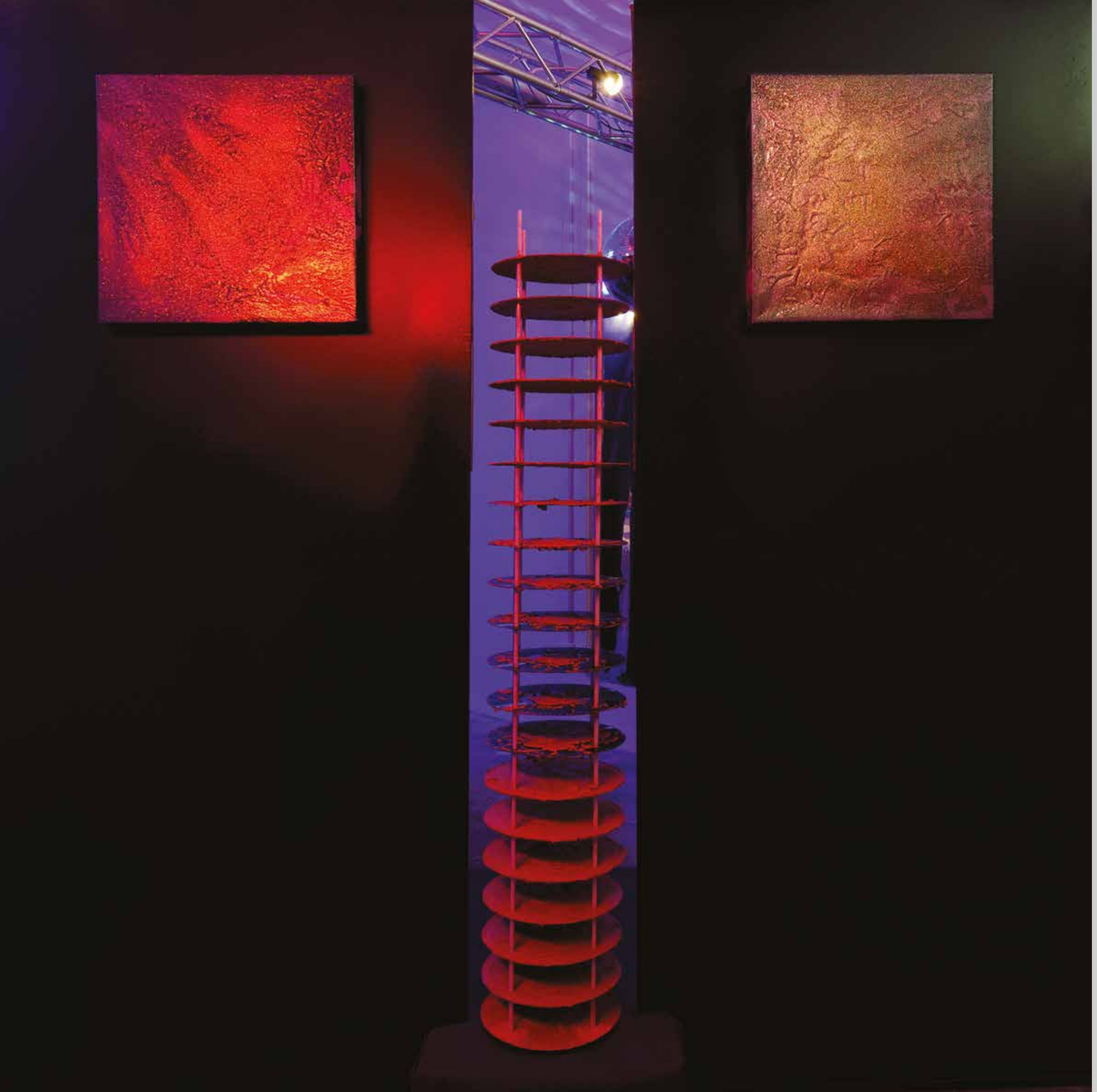

Colorfull transparent plexi Lps

lak na vinylu | paint on vinyl |
30 × 30 × 150 cm

Oba výše popsané motivující a inspirující proudy mají podle mne mnoho společného. Brutalismus spadá do pozdní historie architektonické moderny, novoromantismus, ať v hudbě, módě či designu, zase patří do dějin kulturní postmoderny a post-punkové estetiky. Proto je podle mne možné zachovat jejich rozlišení a přitom chápat oba proudy jako příbuzné. A co že je to společné spojující hledisko? Pro mě je to právě grafický design, prostupující skrze stavební formy brutalistů a ovlivňující hudbu a módu novoromantiků. Obojí jako součást tehdejších uměleckých tvůrčích postupů, které mně dodnes oslovují a inspirují. Jde mi o ten důraz, kladený na pojednávání povrchů – ať už u budovy nebo objektu, promítající se do povrchů a navzájem propojených právě grafickým designem, pracujícím se vzorem, strukurou a barvou.

ZÁVĚR

Při realizaci této mé diplomové práce jsem si svým vlastním způsobem prověřila, zda je zvolené téma schopné vytvořit ucelenou formu, a zda je možné jeho prostřednictvím vytvořit současné umělecké dílo. A to co se týče jak výběru použitých postupů, vzorů a materiálů, tak i co se týče zhmotnění myšlenkové podstaty novoromantismu do mé práce. V tomto směru mi velice pomohly konzultace jak s mým vedoucím práce MgA. Pavlem Stercem, tak i s mým nestorem, MgA. Petrem Krejzkem. Ten mně také přivedl ke komplexnějšímu vnímání novoromantického období, MgA. Pavel Sterec zase přidal praktické zkušenosti a odvahu pustit se i do komplexnější a složitější realizace, než jsem původně zamýšlela.

Pokud bych měla svou práci sebekriticky a autorsky zhodnotit, musím se při ní odkázat právě na v předchozích odstavcích uvedené designéry a umělce, kteří klíčově ovlivnili vznik tehdy rebelujícího a burcujícího uměleckého směru, ve své odvaze, kvalitě a komplexnosti. Pokud se mi jen střípkem mé práce podařilo vystihnout fenomén této doby, pak měla a bude mít svůj smysl. Nechci totiž, aby měla pouze retro-reminiscentní povahu. Celou dobu, kdy jsem tuto práci promýšlela a tvořila, jsem chtěla udělat instalaci současnou, moderní, provokující a inspirující. Je na vás posoudit, zda se mi to povedlo zrealizovat.

Both above described motives are connected, in my opinion. Brutalism is the late history of the architectural modernism. Neo-romanticism, be it in music, fashion or design, belong to the history of post-modernism culture and post-punk aesthetics. What is the linking point of view? For me, it is the graphic design permeating through the structural forms of brutalism and influencing the music and fashion of neo-romantics. Both are a part of the creative arts techniques, which inspire me. The approach to surface is the emphasis I find fascinating, be it buildings or objects. The linking of graphic design using patterns, texture and colour.

CONCLUSION

While working on this thesis I verified the selected theme to be viable for a full form and to be suitable for a contemporary work of art. This applies to the proposed processes, patterns and materials, as well as solidifying the ideology of neo-romanticism in my work. In this sense, I found consultations with my supervisor, MgA. Pavel Sterc, and my doyen, MgA Petr Krejzek, very helpful. MgA Petr Krejzek also helped me to understand the complexity of neo-romanticism, while MgA Pavel Sterec offered practical experiences and encouraged me to undertake realizations that were more complex and intricate than I originally intended.

To evaluate my own work critically, I need to reference the previously mentioned designers and artists, who were key for the creation of the new direction, rebellious and rousing, in their courage, quality and complexity. If my work succeeded in the least to express the phenomenon of the time, then it has and will retain its meaning. The whole time I have been designing and creating the installation, I have done my best to make it current, modern, provoking and inspiring. It is up to you to judge to what extent I succeeded.

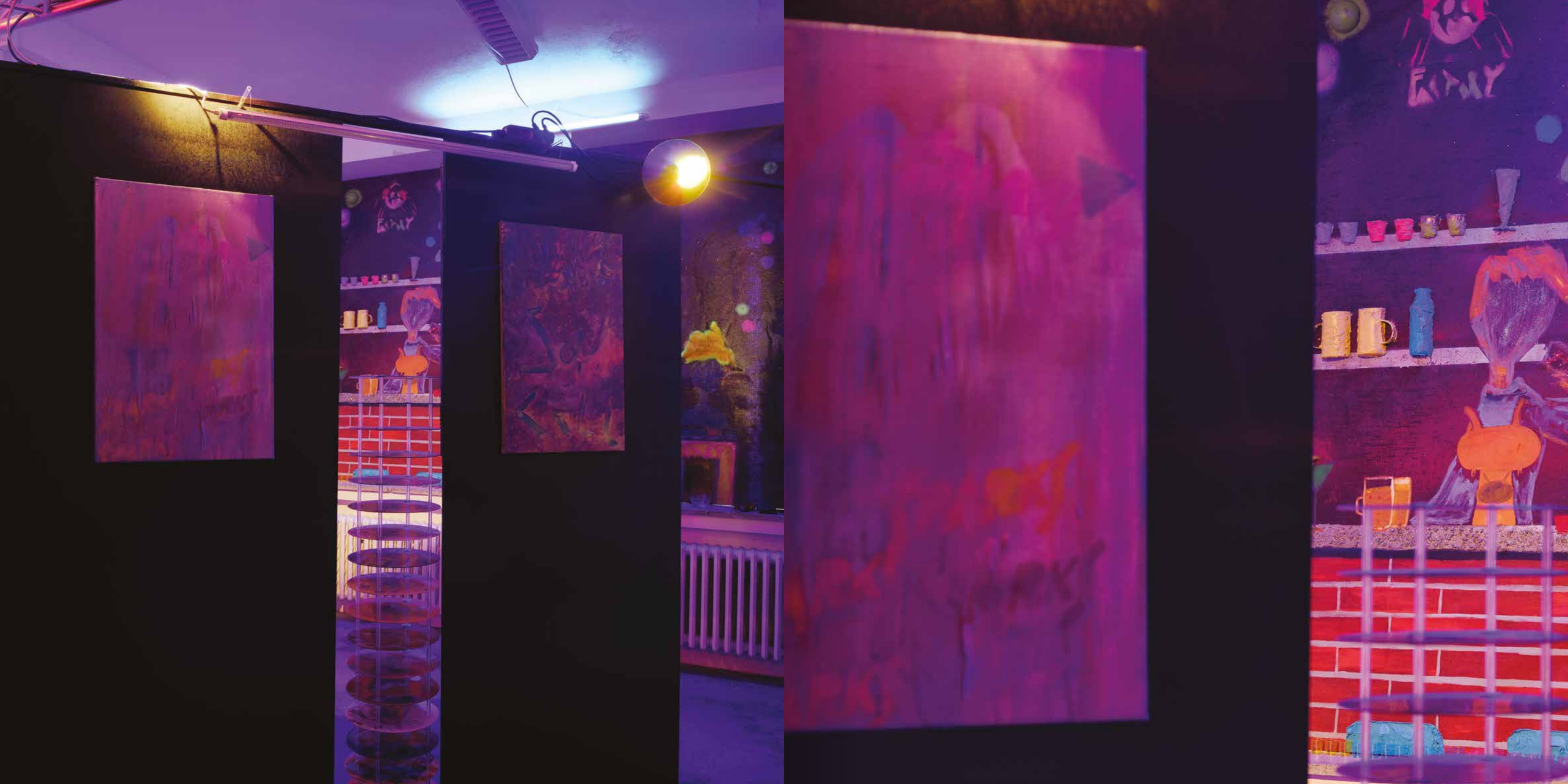

Colors 1

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 50×80 cm | 2016

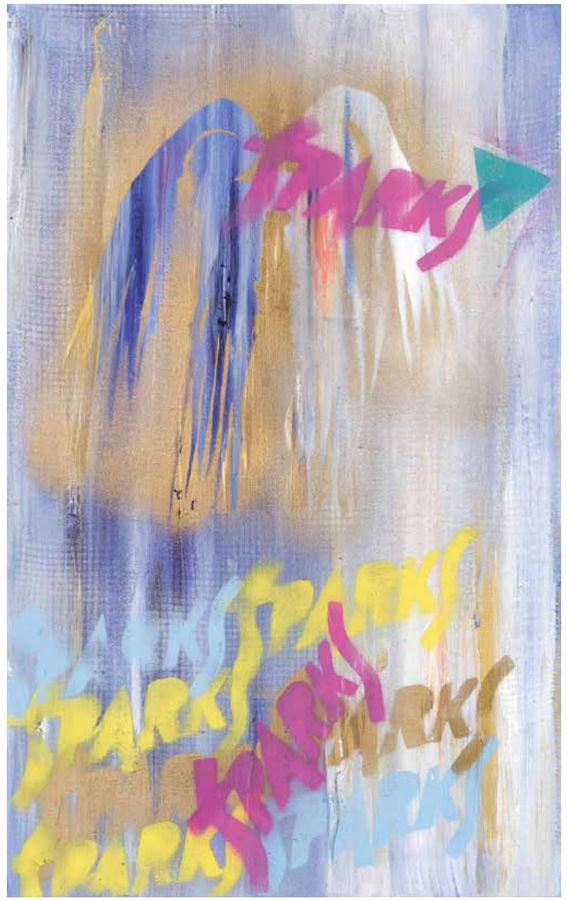

Colors 2

kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 50×80 cm | 2016

softSPARKSforMANCE je v práci Kláry Švachulové již druhou výraznou instalací po loňských klauzurách. Švachulová – ačkoli profilovaná hlavně jako malířka – v nich vsazuje své obrazy a objekty do celkového scénograficky koncipovaného prostoru.

Oproti předchozí klauzurní práci Švachulová rozšířila škálu používaných medií a začala v diplomové práci využívat i živé statisty a speciálně pro ně vytvořené kostýmy. Instalace jsou pečlivě připraveny do všech detailů, včetně nasvícení.

Obrazy a objekty Kláry Švachulové jsou náročné a divák si k nim musí najít vztah. Jejich specifická pastelová barevnost a kombinace pastózních a strukturních vrstev a hmot se sprejem a flitry, „upatlanost" kombinovaná se šablonovitostí, masa barvy v kontradikci s „pozlátkem" není rozhodně tak podbízivá, jak by se mohlo zdát. Naučil jsem se dívat na obrazy Kláry Švachulové až v momentě, kdy jsem je uviděl pohromadě v jejím ateliéru nebo měl možnost Švachulovou zažít při vyprávění o New Wave, sbírání a prohlížení vinylů a alespoň trochu tak mohl nahlédnout hloubku její fascinace tímto dobovým hudebním vesmírem. Gesamkunstwerk je jednou z mála možností, jak diváka na obrazy naladit přímo ve výstavním prostoru. Je to cesta, jak zprostředkovat obrazy rovnou v kontextu, ve kterém mají být čteny. Instalace nejsou pouze kulisou, natož dobovou. New Wave estetika má v pojetí Švachulové velmi specifickou podobu a historicky neodpovídající, autorsky jedinečný vizuál. Švachulová navazuje na tradici živou minimálně od středověku až po konec 19. století, kdy bylo běžné, že se kompletní interiérový design podřizoval třeba jednomu obrazu v něm vystaveném. Vytvářel se speciální nábytek, textilní tapety, koberce a svítidla ve vztahu k obrazu. Díky mnohovrstevnatým historickým aluzím a poctivé intenzivní práci Kláry Švachulové rád její diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

MgA. Pavel Sterec, PhD.

softSPARKSforMANCE is the second important installation of Klára Švachulová. Although Švachulová is mainly a painter, she arranges her paintings and sculptures into a fully conceived space.

Compared with the past work, Švachulová expanded the scale of used media and made use of supernumeraries and their costumes. The installation is thoughtfully prepared, including details such as lighting.

The paintings and sculptures of Klára Švachulová are demanding and the spectator needs to find a way into them. Their specific colour schemes and the combination of impasto and structured layering with sprays and glitter, their 'smeared' quality combined with stencils, mass of colour in contradiction of the facade, all these elements do not undercut the work, as might be expected. I learnt to look at the paintings of Klára Švachulová only when I saw them together in her studio and when hearing Švachulová talking about New Wave, collecting and listening to vinyl records, and so I could get an insight into the depth of her fascination with this musical universe.

Gesamkunstwerk is one of the few opportunities for an artist to prepare the spectator for the paintings in the exhibition space. It is a journey of mediating the paintings in the context that they deserve. The installation is not only a set piece. The aesthetics of New Wave has a very specific appearance and historically inaccurate, author-specific visual effect in the works of Klára Švachulová. She follows a tradition alive at least from the Middle Ages until the end of the 19th century, when it was usual to submit the interior design to the needs of even a single painting. Special furniture was made, textile wallpaper, carpets and lighting, all had relation to the painting. Thanks to the allusions to the multilayered history and thanks to the intensive work of Klára Švachulová, I am glad to propose her work for defence.

MgA. Pavel Sterec, PhD.

TOTAL

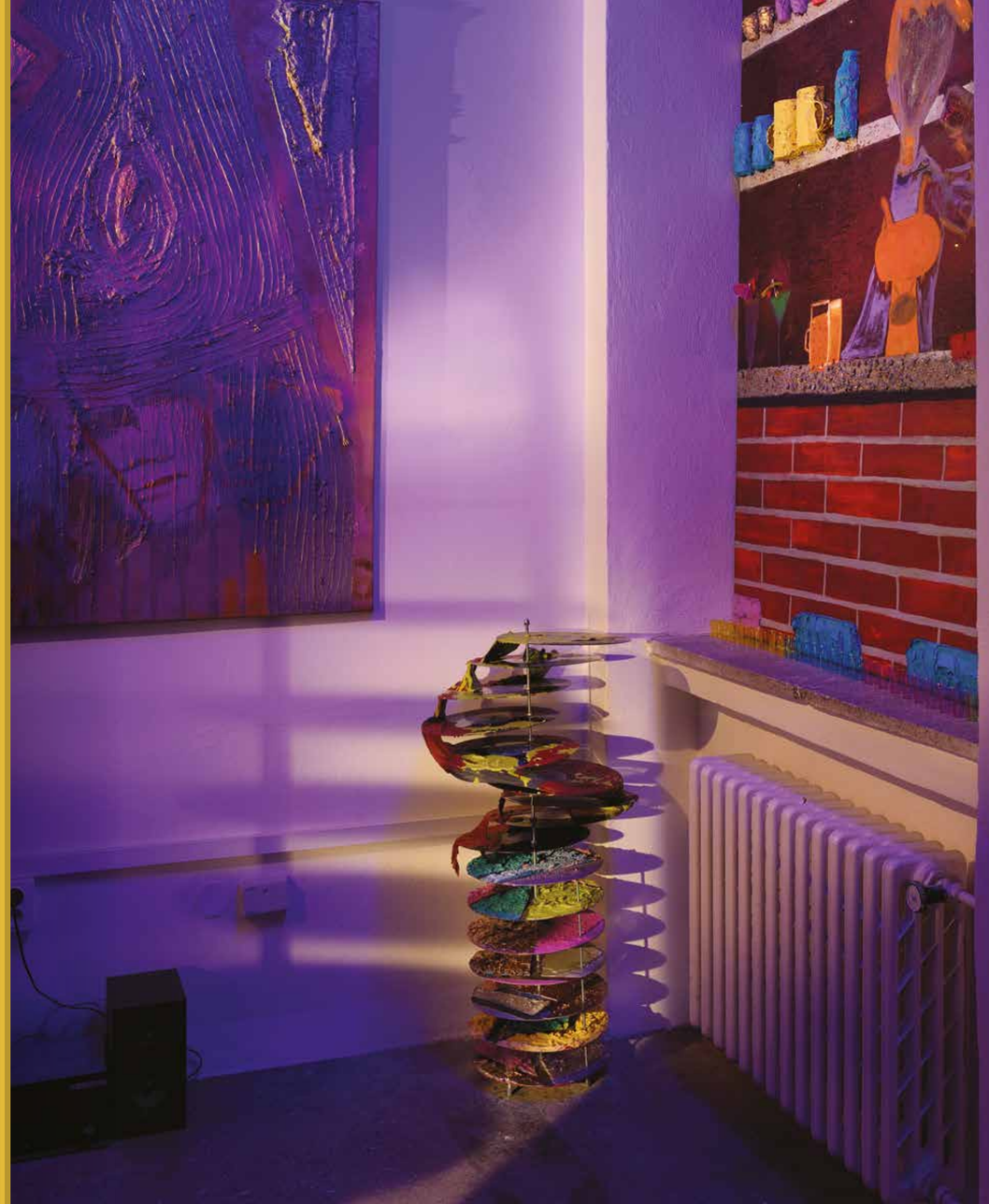

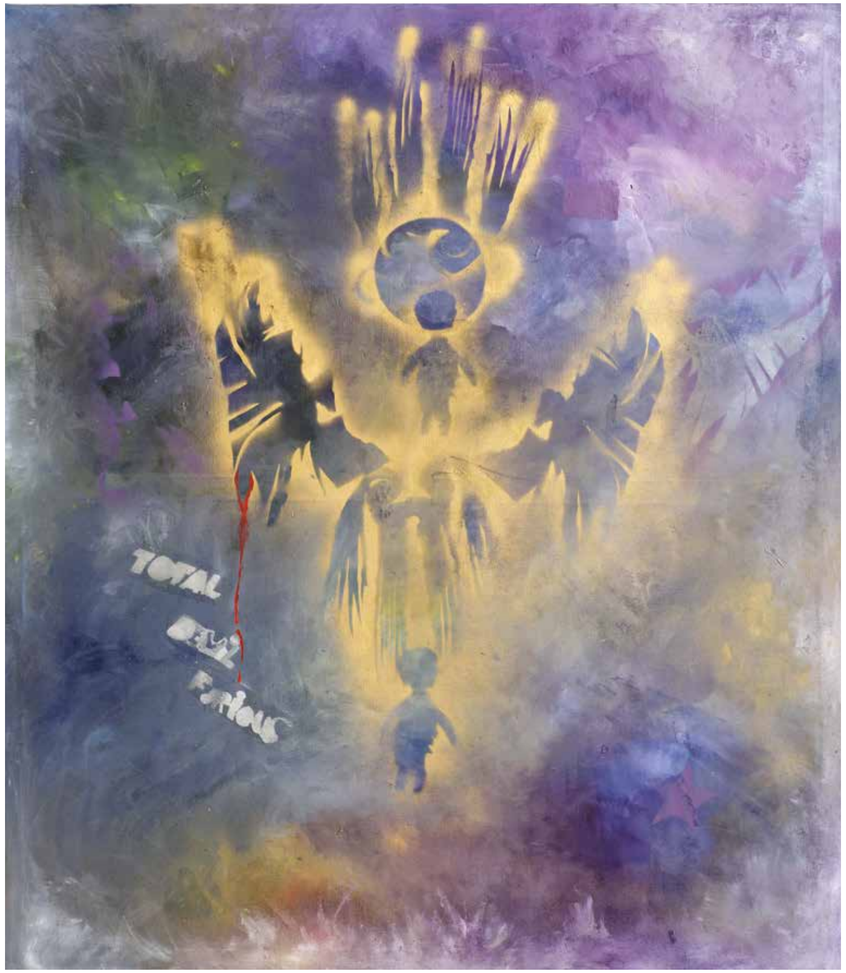

Diamond Angel
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 150 × 180 cm | 2016

The Sparks out of sequence Lps
enkaustika na vinylu | enkaustik on vinyl | 30 × 30 × 150 cm

Horizontem diplomové práce Kláry Švachulové s poněkud kryptoidním názvem **softSPARKSforMANCE** je retrokultura tzv. eighties. Jde o poměrně bohatou oblast retrokulturního zájmu vyznačujícího se mimořádně aktivním děním na poli především západoevropské hudební scény v období 1980 –1989. Něco jako exploze nejbizarnějších životních forem v období kambria se všemi svými slepými vývojovými uličkami a uzavřenými biologickými nikami. Kultura eighties je pro svoji genderovou a proto vizuálně extatickou jinakost stále magnetem, nehledě na fascinující povahu pozdní postmoderny projektující se ve svých popkulturních kličkách coby nositel eklektických vln nejrůznějších stylových tváří. Kultura eighties, tak, jak je reflektuje práce Kláry Švachulové, je především vnímána z hlediska popkulturní citace povrchu a pokud bude vyvolávat hlubší kulturně-sociologické vjemy (např. ve smyslu polarizace Východ-Západ) pak jen ve smyslu resonance s těžko zařaditelným osobním existencionálním statusem.

Klára pracuje s mnohovrstevnatým materiálem inspirace novoromantismem: sochou, fotografií, malbou a instalací spojenou v performanci. Vnímá popkulturní dědictví eighties jako symbiózu forem a sociálněexistencionálního osobního vjemu: inverze dětství, architektonický brutalismus, blíže nedefinovaná traumata. Z tohoto hlediska je autorčin počin projektovaný jako komplexní gesamtkunstwerk velmi zvláštní a těžko se ubránit dojmu, zda-li jde o vědomou fascinaci 80-tkovým povrchem (jak nám tvrdí ve své práci) či absurdní parodií kultu banality. Nevím, neboť výsledný performanční projekt nemohu posoudit naživo.

The horizon of the cryptically named **softSPARKSforMANCE** thesis is the retro-culture of the Eighties. It is a relatively rich period marked by extraordinarily active events, especially in western European musical scene between 1980 and 1989. It was like an explosion of the most bizarre life forms during the Cambrian period with all its evolutionary dead ends and closed biological niches. The culture of the Eighties attractive due to its gender and, therefore, visual extatic otherness, apart from the fascinating characteristics of late post-modernism. It projects itself in its pop-cultural kinks as the carrier of the electric waves of the most diverse styles. The culture of the Eighties, as presented in the work of Klára Švachulová, is mainly perceived from the view of pop-cultural citation of the surface. If it does evoke a deeper cultural-sociological perception, for example the polarization of East and West, it is only in the sense of resonance with personal existential status, which is hard to place.

Klára works with multilayered material of the inspiration of neo-romantismus: sculpture, photography, painting and installation connected with the performance. She perceives the pop-cultural inheritance of the Eighties as a symbiosis of forms and socio-existentialist personal perception: inversion of childhood, architectural brutalism, unidentified traumas. From this point of view, the author's work, projected as a complex gesamtkunstwerk, very unusual and it is difficult to judge whether there is conscious fascination with the 80's surface (as she claims in her thesis) or whether it is an absurd parody of a cult of banality. I cannot decide as it is impossible at the moment to judge the live performance.

Sama autorka se staví nejblíže ke dvěma svým obrazům: Diamond angel a Club Men. Oba jsou vedeny kombinovanou technikou zpracování povrchu pomocí strukturovaných tmelů evokujících vtipně architektonický brutalismus 60. let a doplněný zlatými a fialovými sprayi výborně cítící kulturu make-upu tak typickou pro celou vizuálitu eighties. V případě Diamond Angel se neubráním dojmu urban totemu odkazujícího přímo ke kulturám panelákového paganismu. Ve svém měkčím výrazu odkloněného od explicitní pochmurnosti horroru a vitalizace zla (sic šablonovitý nápis Total Devil Furious už tak nejednoznačný není) mi připomíná současnou malířskou tvorbu Martina Mulače, v pokleslé pastelové barevnosti pak zcela okrajově i Jakuba Hoška.

Osobně mě pak oslovují obrazy, ve kterých se nějakým způsobem odráží práce s typografií (například The Sparks 2 nebo Soft Cell 1) ve své zuřivé gestičnosti odvolávající se na ranné práce ruských futuristů. Ne náhodou totiž právě kultura eighties a zvláště pak subkultura new wave kapel jako Sparks nebo Soft Cell vycházela z inspirace tohoto kulturního období. To, že si na počátku svojí kariéry říkali také futuristé asi už nijak nepřekvapí.

Je otázkou, jak bude celý performační stroj softsparksformance fungovat: zapojení divadelní scenérie a fyzického divadla spolu s projekcemi světel, obrazů a soch může být zajímavým vizuálním rituálem podobně jako u eleusínských mysterií. Ty probíhaly je třech fázích: zasvěcení, naplnění a nazírání. Já se domnívám, že práce Kláry Švachulové je v prvním stupni zasvěcení a přeji jí, aby po otevření této Pandořiny skříňky vénující se fenoménu popkultury eighties pokračovala k dalšímu naplnění. To bude teprve bizarní!

MgA. Petr Krejzek
v Praze dne 5. 5. 2017

The author herself sets herself closest to two of her paintings: Diamond angel and Club Men. Both are created using a combination of techniques, using structured mastic, humorously evoking the brutalism of the 1960's and complemented by golden and purple sprays presenting the culture of make-up, typical for the visual aspect of the Eighties very well. In the case of the Diamond Angel, I cannot help thinking about an urban totem referencing the culture of the paganism of the building estates. Its softer expression moves away from the explicit bleakness of horror and visualisation of evil (sic a stencil title Total Devil Furious is not ambiguous any more). This reminds me of the current art work of Martin Mulač in the bleak pastel colours also marginally of Jakub Hošek.

Personally, it is paintings reflecting work with typography, for example The Sparks 2 or Soft Cell 1, which attract me. Their furious gestures references the early work of Russian futurists. It is not a coincidence that the culture of the eighties, and especially the subculture of new wave bands such as Sparks or Soft Cell, was inspired by this cultural period. It is no longer a surprise that the artists called themselves futurists right from the beginning of their carrier.

The question now is: How will the whole installation softsparksformance work? Combining theatrical staging with live theatre performance and light show, paintings and sculpture installation, all this may create an interesting visual ritual similar to Eleusinian Mysteries. Those went through three stages: induction, fulfilment and observation. I expect that the work of Klára Švachulová is in its first phase of induction and I wish her successful fulfilment once she opens the Pandora's Box of the eighties pop-culture phenomenon. That is when we will see something bizarre!

MgA. Petr Krejzek
in Prague, 5th May 2017

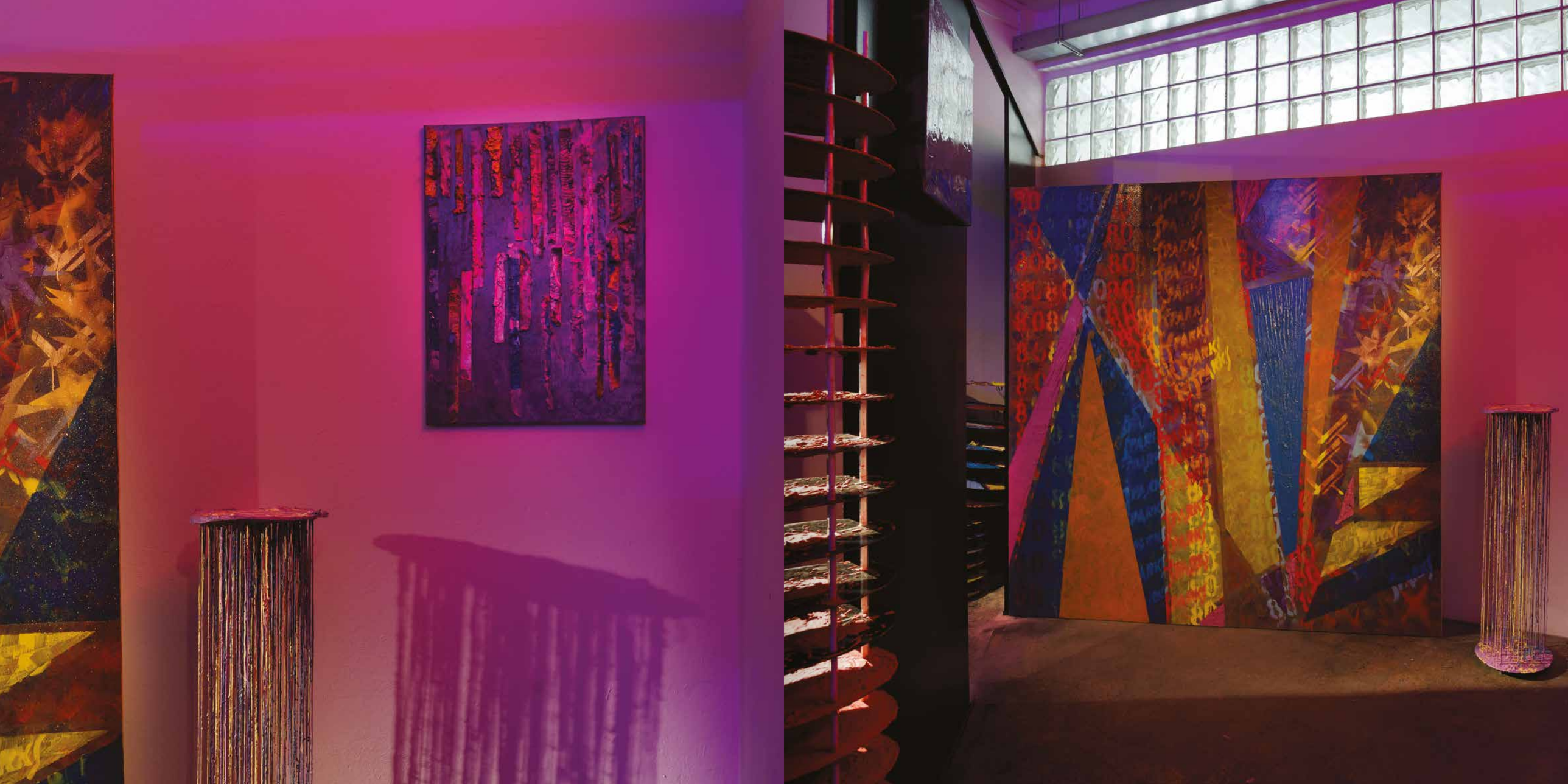

Bez názvu | **No title**
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 50 × 30 cm | 2017

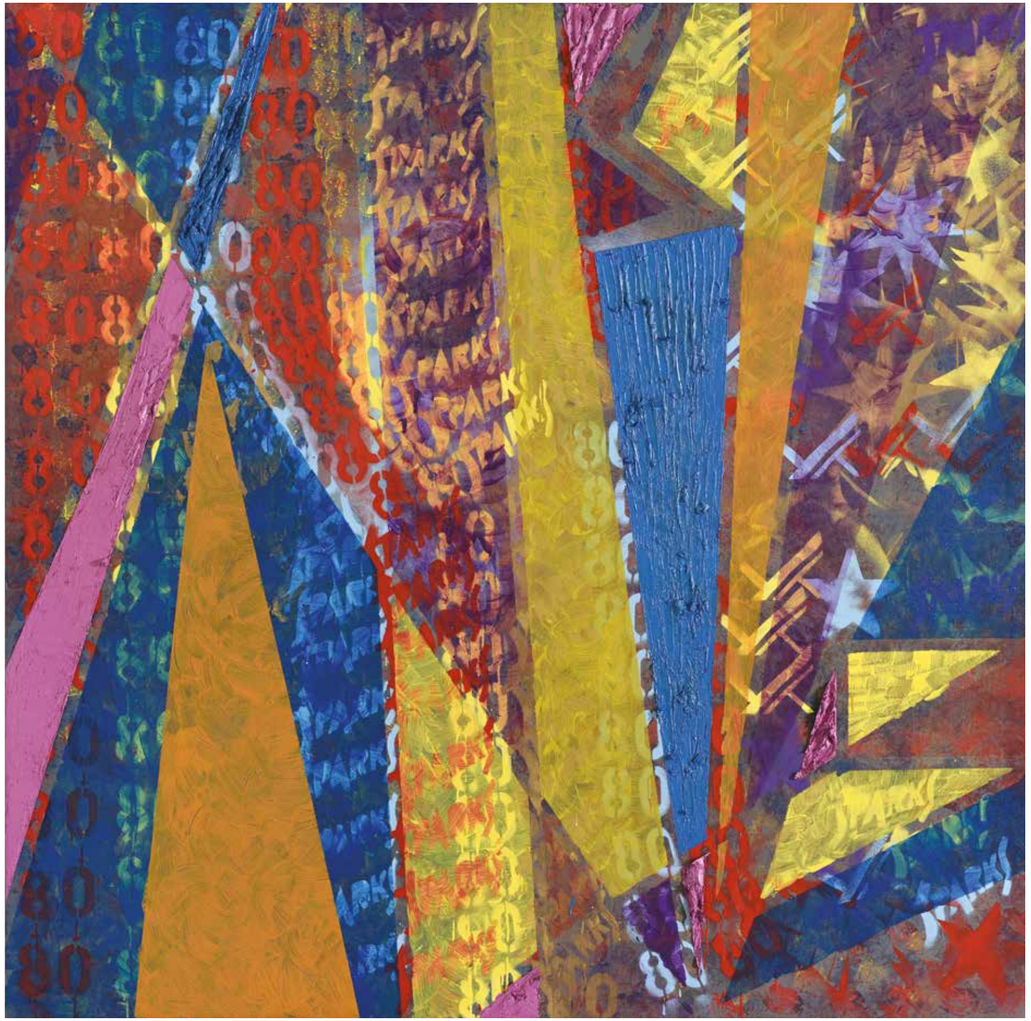

Eighties
kombinovaná technika na plátně | conbination technique on canvas | 200 × 200 cm | 2016

KLÁRA ŠVACHULOVÁ

I was born in Brno and my name is Klára Švachulová. I have been interested in arts since I was a child. When I was five years old, I joined an art class and a ceramics class. I also enjoyed painting very much. I grew up at an estate, in a block of flats, surrounded by advertising and music posters. There were also many vinyl records, which I liked playing, listening to and which inspired me with their motives, covers and colours. I studied at a grammar school focusing on arts subjects and later I changed for a high school of arts and design in Brno, Husova Street. I already knew then that I want to carry on my work in visual arts. After finishing at the high school, I started studying at the Faculty of Visual Arts at the University of Technology in Brno. I worked in painting studio 3, under the direction of MgA. Petr Kvíčala and doc. MgA. Milan Houser. I focused exclusively on painting and worked on perfecting my technique. I consider various chemical methods and colour technology for my paintings. I use structural layering and washing off, and I often work with combinations of materials. I work with a large scale of bright colours, referring to the pop-cultural society of the 1980's. My main aim, when creating a painting, is to express the rhythm and light of the neo-romantic music bands. In art studio 3, I successfully completed my bachelor studies and I continued to the diploma studies in the studio of digital creation. During my studies, I discovered new processes and techniques. Under the direction of MgA Pavel Sterec, I aimed to combine a number of media. While working on my diploma thesis, I extended my interests to working with space, object, painting, set pieces and performance. With this work, I completed my university studies and I would like to continue working with visual arts.

KLÁRA ŠVACHULOVÁ

Vydala Galerie Aspekt Brno 2017
galerie@galerieaspekt.com
www.galerieaspekt.com

Foto: Ondřej Polák
Text: Klára Švachulová, Petr Krejzek, Pavel Sterec
Překlad: CA Institute of Languages s.r.o.
Grafický návrh a sazba: David Winter, dwgd.cz
Tisk a knihařské zpracování: Tiskárna Didot, spol. s r.o.